

Medlem og andre ærede Medlemmer, der have Betænkkeligheder ved at stemme for dette Forslag, at man saa lidt i Aar som i Fjor med dette Forslag har opnaaet alt, hvad man kæmpede for. Men jeg vil betone, at fordi en Ting er opsat, er den ikke opgiven. Det skal ikke siges, naar denne Sag senere kommer paa Tale, at mine Meningsfæller og jeg, naar vi nu give denne Reform vor Stemme, have opgivet at gennemføre Domsmagtens Adskillelse fra Forvaltningen og at ville gennemføre Anklageprincippet fuldt ud. Det kan ikke siges med Sandhed. Vi ville fremdeles, naar Lejlighed gives, være villige til at arbejde for Indførelsen af Forbedringer i den Retsreform, vi nu vente vil blive vedtagen her i Tinget i Dag.

Det Spørgsmaal, der nu foreligger for os, er, om vi ville beholde den Lov, vi vedtog i Foraaret, eller stemme for dette Forslag med de Forandringer, der nu ere indførte deri dels i det andet Ting og dels i dette Ting, og jeg tror, at alle ærede Medlemmer, der have fulgt disse Forhandlinger, ville indrømme, at de henimod 60 Smaaændringer, der ere foretagne, for en væsentlig Del ere Forbedringer. Det forekommer mig, at de ærede Medlemmer ikke kunne have noget imod, at de Sager, som efter den gamle Regel skulde undersøges ved Underretten i de Byer, hvor Landsretten har Sæde, blive behandlede fra første Trin af umiddelbart ved Landsretten. Det forekommer mig ogsaa, at efter de Fordringer, der ere fremholdte fra anden Side, kan ingen have noget imod, at de ekstraordinære Retter ikke blive dømmende, men kun undersøgende, og jeg ved ogsaa, at man i alt Fald fra Socialdemokratiets Side har kunnet tiltræde Ændringen til § 493 om Fogedens Ret til at skønne over de Salærer, som Rekvirerents Sagfører kan forlange.

Det forekommer mig saaledes, at naar Spørgsmaalet nu er, om vi ville have den Retsreform, vi vedtog i Foraaret, eller det Forslag, der foreligger her, maa vi foretrække dette Forslag, og jeg vil derfor tilraade mine Meningsfæller at stemme for Forslaget, som det kommer til at se ud, efter at disse Ændringer ere vedtagne.

Alfred Christensen: Der er nogle, der have ment og udtale den Mening, at den forrige Justitsministers Navn ikke var godt nok til at staa under denne Retsreform. Man kunde med samme Ret opkaste det Spørgsmaal, om den nuværende Justitsministers Navn ikke er for godt til

at staa under denne Retsreform. For et bejaende Svar af det sidste Spørgsmaal vilde jeg have været en ivrig Forkæmper og vilde være det endnu i dette Øjeblik, hvis jeg derved kunde gøre Forslaget bedre, end det er.

Jeg vil blot, inden denne Sag gaar til sin endelige Afslutning, sige, at deltage i Vedtagelsen af noget, der kalder sig en Retsreform, men som ikke indfører Anklageprincippet, ikke indfører Adskillelse mellem Domsmagten og Administrationen, men bibeholder Inkvisitionsprincippet, er jeg ikke med til, og det vil jeg ikke give Navn til. Dertil regner jeg mit Navn for godt.

Deuntzer: Jeg vil kun sige ganske kort, at det er dog en mærkelig Ting, at man ved en Lov som denne, der vil kræve saa uhyre store Udgifter, skrider til Afstemning uden egentlig at paaberaabe sig andet, end at man er kommen i en vis Nødvendighed. Der ligger i disse Udtalelser egentlig en Erkendelse af, at der ikke er opnaaet noget videre. Det er ganske rigtigt, som det er sagt, at det ikke er nogen egentlig Retsreform. Det er lidt Pynten paa det gamle, som har den skadelige Følge, at det vil være meget vanskeligt i mange Aar at komme til en Retsreform. Nu vil jeg sige, at hvis man stod saaledes, at man havde Valget mellem at godkende dette, der nu foreslaas, eller det, som blev vedtaget i Fjor, nægter jeg aldeles ikke, at de Rettelser, der ere komne frem, ere Forbedringer — ikke betydelige, men dog altid Forbedringer. Men efter min Overbevisning er det slet ikke Spørgsmaalet. Der er aldeles ingen Tvivl om, at hvis Tinget, hvad jeg endnu haaber maa ske, skulde skride til at forkaste Forslaget, vil enhver Justitsminister — og jeg tror den nuværende først og fremmest — deri se en tydelig Opfordring til at skride til Forberedelsen af en Retsreform i dette Ords sande Mening.

Jeg skal, idet jeg indtrængende advarer imod at vedtage dette Lovforslag, der vil blive en Skuffelse for Befolkningen i alle mulige Henseender og en stor Byrde for Statskassen, bemærke, at det kan ikke nytte, at man vil lægge Ansvaret ved at stemme for denne Lov fra sig. De, som stemme for denne Lov, tage Ansvaret paa sig, og de maa finde sig i om føje Tid, naar Loven er traadt i Kraft, at møde Bebrejdelser fra Befolkningen for, at de have paaført den en stor Bekostning og Ulejlighed, uden at der deraf for Be-